

[Lange.]

nødvendige Beløb vil vise sig at være — er rigtigt at komme med Forslag om disse meget betydelige Skatter, maa vi dog anse for tvivlsomt, ikke mindst da der ingen Tid eller Lejlighed har været til at overveje, om man skulde gaa netop denne Vej, eller om man maaske helt eller delvis skulde gaa Laanevejen eller endelig give sig Tid til at finde andre Beskatningsformer. Jeg kan derfor ikke deltage i nogen Lovprisning af den højtærede Finansminister for den energiske Optræden, han har vist ved saa hurtigt at fremkomme med Forslag om store Skattepaalæg.

Mit Parti maa være betænkeligt ved den meget store Skatteforøgelse, der her er Tale om. Vi er sikkert paa Vej ind i en Situation, hvor Arbejdsløsheden vil stige betydeligt, og de meget store Skatter vil naturligvis forøge denne Fare, dels fordi de vil tvinge mange Mennesker til nedsat Forbrug, hvilket igen medfører nedsat Produktion, dels fordi den meget høje Indkomstskat og maaske særlig den meget høje Formueskat vil lægge Beslag paa Erhvervslevets Driftsmidler i en saadan Grad, at det kan blive meget føleligt for Beskæftigelsen af Arbejdere og Funktionærer.

Det er jo ikke meget populært at tale de største Indkomstskatteyderes Sag; det tror jeg ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet havde en Anelse om, da han netop trak en saadan stor Skatteyder frem. Men det store Spørgsmaal er, om det egentlig er deres Sag, man taler, naar man advarer mod de meget høje Formueskatter. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte en Skatteyder med en Indtægt af 225 000 Kr. og regnede med, at denne Skatteyder vilde komme til at betale 34,2 pCt. af sin Indtægt, vel at mærke, hvis han boede i en Kommune med en Skatteprocent paa 10. Nu er der for det første det at bemærke, at der findes jo Byer med en betydelig højere Skatteprocent, og i disse Byer maa der altsaa lægges et Tillæg til, men dernæst er der den Omstændighed, som for mig er afgørende: findes der overhovedet i Danmark en eneste Skatteyder med en Indtægt paa 225 000 Kr., som ikke har en Formue, han skal betale Formueskat af? Vil denne Indkomst ikke i alle Tilfælde delvis være fremgaaet af Formuen? Og vil der derfor ikke til Tallet 34,2 — som altsaa er højere i Byer med en højere Kommuneskat end 10 pCt. — være at lægge en meget betydelig Formueskat, saa at man kommer op paa meget højere Tal end det, den ærede Ordfører her nævnte? Er en Formue an-

bragt i Ejendomme, der maaske forrenter sig daarligt — det kan f. Eks. være store Landejendomme —, vil den eneste Mulighed for at betale Skatten være den, at man sparer f. Eks. paa Vedligeholdelsen, og dette vil atter sige, at man tager Pengene fra Beskæftigelsen. Og er Formuen anbragt som Driftskapital i Virksomheder, lukker man af for Udvidelser. I mange Tilfælde vil man maaske ligefrem gennemtvinge Driftsindskrænkninger.

Det er ikke en Synd, der begaas i Dag, det er en Synd, der altid begaas, naar man taler om de høje Skatteyderes Indtægter, at man siger: Skatten betyder saa lidt for dem. Ja, det betyder maaske lidt for en saadan Skatteyder; han klarer sig maaske nok alligevel. Men hvordan klarer de Folk sig, der er beskæftiget i de Virksomheder, hvor han har anbragt sin Kapital? I andre Tilfælde kan det være saadan, at man er nødt til at røre ved en Kapital, der er anbragt som Laan, og saa er det jo slet ikke Ejeren, der skal skaffe Pengene, saa er det Laantageren, der skal skaffe Pengene. Derfor kan vi ikke uden Bekymring se paa disse store Skatteforøgelser. Derfor kan vi ikke advare nok imod, at man altid trøster sig med dette, at det gaar kun ud over en lille Kreds. De store Skatteydere er jo kun faa, men det gaar ud over hele Samfundet, og det gaar ikke mindst ud over de Arbejdere og Funktionærer, som gennem de store Skatteforøgelser bliver mere eller mindre daarligt stillede med Hensyn til Beskæftigelse.

De i det andet høje Ting gennemførte Ændringer mener vi er Forbedringer, idet de i nogen Grad lempet Indbetalingsvilkårene for Skatteyderne ved at skyde noget af Indbetalingen ud.

Vi er naturligvis ogsaa tilfredse med, at hele Udvalget i Folketinget har henstillet til Finansministeren at tage Spørgsmaalet om Beskatning af Brugsforeningerne op til Undersøgelse. Naar der staar „op til en Undersøgelse“, saa maa det vel betyde at tage det op til Løsning, for det har jo mange Gange før været taget op til Undersøgelse. Vi synes, at man ikke skulde have gjort Spørgsmaalet til et Fremtidsspørgsmaal, men løst det sammen med Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Der er baade fra det konservative Partis Side og fra de næringsdrivendes Side saa mange Gange og i saa mange Aar peget paa en Løsning af dette Spørgsmaal. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at Spørgsmaalet baade var brugt og misbrugt. Jeg ved ikke, hvad den ærede Ordfører mente med dette, men at f. Eks. de næringsdrivende gennem